

Zlatko DUKIĆ, novinar i publicist

(Riječ na otvatanju 49. dana fotografije Bosne i Hercegovine "Tuzla 2016." u Galeriji "Mandžić" u Tuzli, u subotu, 17. 9. 2016. u 19.30 sati)

Kad je nešto dobro i lijepo i kad se to dešava 49. put, onda mora zaslužiti poštovanje, vrednovanje i, čak, ushićenje. A kad se to desi sa umjetničkom fotografijom, pa još ima i organizacioni okvir AUFBiHBiH, onda je i poželjno i posve prirodno da se to ovjeri na ovakav način – godišnjom smotrom, nazvanom Dani fotografije BiH "Tuzla 2016."

Imajući na umu ovu istinu, večerašnju izložbu – toliko decenija nakon početka ovog sjajnog ciklusa tradicije – valja gledati ne samo kao doživljaj umjetnosti i ekspoziciju kreativnih mogućnosti. Ona je, još više, razlog za to da s optimizmom gledamo na budućnost umjetničke fotografije u ovoj zemlji.

Onaj kome to, može biti, nije jasno, treba samo malo pažljivije da se zagleda u fotografije na ovoj izložbi. U vidu ploda stroge selekcije i izbora između neuporedivo više pristiglih u odnosu na izložene radove, ovdje nam se nude najbolja ostvarenja. Nagrađena i pohvaljena, ona su jasnan govor o tome da mi, zapravo, vrlo često i ne znamo kakve vrijednosti, kakve talente i kakve mogućnosti imamo, sve dok se ne ukaže prilika onima koji to posjeduju – da se iskažu.

Neumorna aktivnost foto-kino klubova – a ovog puta nam se predstavljaju njihovi članovi iz Bijeljine, Prnjavora, Travnika, Trebinja, Tuzle i Sarajeva – s jedne strane pokazuje stvarnu mogućnost reprezentativnog predstavljanja kreativnosti i dokazanih, ali i mlađih autora. S druge strane, paralelno s tim, ispisuje se lijepa tradicija stalnog traganja za novinama, sa originalnim motivima, za provjerenim metodama istraživanja umjetničke fotografije na putu neiscrpnog i provokativnog istraživanja dosad nepoznatog i neotkrivenog.

I o motivima, i o stilu i o tehničkoj kulturi i visprenosti autora kad je riječ, moguće je uočiti smisaoni miks produktivnog korištenja već provjerenih obrazaca i njihovu kombinaciju s novim mogućnostima, ne samo tehničkim. Jer, ima u umjetničkoj fotografiji neprolaznih i nepoderivih načina i motiva.

Ali, ima i potrebe i mogućnosti da se otkrije novo i da se – u portretu, u pejzažu, u primjeni montažerske vještine, u osmišljavanju igre sjenki i svjetla, u harmoniji boje ili forsiranju detalja – pobudi pažnja, zaintrigira oko ljubitelja umjetničke fotografije i, naravno, zagolicaju selektori i žiri.

Nije nikad bilo sporno to da se u našim uslovima umjetnička fotografija razvija, ide naprijed, prati ono što radi razvijeniji i normalniji svijet. Ali, ono što se, u ovoj prilici posebno mora naglasiti, ogleda se u podatku da je ova oblast stvaralaštva – tačnije, umjetnosti – jedna od rijetkih u kojoj do izražaja dolazi i realno biva vrednovan trud, dar, rezultat.

Malo je oblasti u kojima je to tako i u kojima autoru ne pomaže to što mu je otac političar, strikna ministrica ili dajdža direktor ili član upravnog odbora nekog javnog preduzeća. Ovdje nema zaleđine, ovdje se ne potvrđuje i ne dokazuje preko veza i protekcije. Ovdje nema – kako je to kod nas odavno uobičajeno – vrednovanja po tome kojoj si politički stranci blizak i kom minde ru si sklon, ko te gura i pomaže u životu.

Ovdje, u umjetničkoj fotografiji, u vrijednom i plemenitom radu foto-kino klubova i Saveza naše zemlje, jedino je važno ono što je jedino i treba da je važno – šta umiješ, koliko znaš, dokle si

dobacio i kakav rezultat stvoriš.

To bi trebalo da je najvažnije i inače, u svim oblastima. A nije. I sve dok je tako, događaji poput ovog večerašnjeg – smotre najboljeg u godišnjoj produkciji umjetničke fotografije Bosne i Hercegovine, biće – zaista su događaji. Vrednovani i poštovani po onome što stvarno znače, što zaista novo i važno donose, a ne po tome odakle su, ko ih potpisuje i iz kog tabora političkog, nacionalnog ili nekog trećeg dolaze.

I za to je privilegija je i čast imati priliku ovo kazati i naći se u poziciji onoga ko ovu izložbu proglašava otvorenom.

Tuzla, 16. 9. 2016.
Zlatko DUKIĆ